

Fjorden, der tidligere vel ikke var aldeles, men dog tilnærmelsesviis ferst, var der hele Slægter af Fisk, der uddøde, og andre fra Havet indførte udvilde sig der. Det var altsaa nødvendigt, at der kom en ny Lovgivning til for at ordne disse Sager, og Lovgivningsmagten luskede heller ikke paa nogen Maade Dinene derfor; Indenrigsministeriet udsendte forskjellige sagkundige Mænd til at bereise Limfjordsdistricterne for at gjøre Indberetning og Forslag til Forandringer i dette Forhold, og navnlig blev der af Ministeriet nedsat to Commissionser, den ene i 1850 og den anden i 1855, til alvorligt at tage disse Sager under Overveelse og derefter at indkomme med Forslag til en ny Lov besangaaende. Efterat Ministeriet havde modtaget de Oplysninger, som saaledes vare tilveiebragte, udarbejdedes der et Udkast, der blev forelagt Rigsdagen, og da først Folkethinget. Folkethinget, hvoraf jeg havde den 3de Gang at være Medlem, nedsatte et Udvalg af 3 Medlemmer, af hvilke jeg var det ene, til at behandle denne Sag. Efter moden Overveelse af alle de Oplysninger, der vare bledne os forelagte, afgave vi vor Betænkning, og den blev i det Væsentlige iiltraadt af Ministeren og Thinget. Sagen gik derfra til dette høie Thing og blev ogsaa her vedtagen, hvorefter Loven af 29de December 1857 udkom, der nu indeholder Hovedreglerne for disse Sagers Ordning. Nu ligger det i Sagens Natur, at, naar man skal lave en saadan ny Lov, kommer man tidt til at støde an imod mange private Interessers, især naar Controllen tidligere har været saa mangelfuld, som allerede berørt. Dette gjorde, at mange af de indskrænkende Bestemmelser, som Loven indeholder, og som efter min Overbeviisning ere saare nødvendige, ikke fandt Anerkjendelse hos Alle; der indkom saaledes det ene Andragende efter det andet om yderligere Frihed, saa i en og saa i en anden Retning. Dette havde til Følge, at der i 1861 udkom det første Tillæg til Loven, og her have vi jo nu idag atter en Frugt af den samme Bestræbelse, nemlig Forslag til et nyt Tillæg. Jeg skal nu ganske i Almindelighed udtale, at jeg slet ikke anseer det for heldigt, at saadanne Tillæg fremkomme. Der gaar jo dog et vist System

igjennem alle de enkelte Bestemmelser, der ere givne i Fiskeriloven af 1857, og dette bliver brudt ved at gjøre saadanne enkelte Endringer. Naar jeg dernæst tager Lovforslaget for mig, maa jeg ogsaa tilslaae, at jeg har endeel Betæneligheder ved at gaage ind paa det. Jeg skal paa dette Trin af Sagen ikke indlade mig paa Enkelthederne, og det saameget mindre, som jeg i meget Væsentligt kan henholde mig til, hvad den ærebe Indenrigsminister har udtalt i det andet Thing. Jeg har altsaa bethdelige Betæneligheder ved Lovforslaget; da imidlertid den ærebe Minister ikke positivt har stillet sig imod det, og da jeg naturligviis ogsaa har Tilbøielighed til at unde de fattige Fiskere al den Frihed, som det kun er nogenlunde muligt at tilstaae dem, skal jeg ikke sette en positiv Modstand imod Forslaget, som det foreligger. Jeg kan paa den anden Side dog heller ikke sjerne mine Betæneligheder ved at gaage ind derpaa; og jeg har derfor tænkt mig, at man kunde gaage en Slags Middevei, idet man gav Loven, som man ellers vedtog uforandret, det Tillæg, at den kun skulde gjælde for et vist Antal Aar, f. Ex. 5, i hvilken Tid man da kunde komme til en Erfaring om, hvorvidt de her foreslaaede Forandringer i deres Udførelse maatte have virket stableligt eller ikke. Skulde det saa vise sig, at de ikke havde virket stableligt, ja saa var det jo det Rigtigste, for at Fiskerne kunde faae saamegen Frihed som muligt, at give Loven en permanent Charakter; skulde det derimod vise sig, at de havde virket stableligt, var det jo det Bedste at tage dem tilbage. Dette har været min Tanke, men derhos har jeg ogsaa meent, at den almindelige Fiskerilov vel ogsaa hist og her kunde trænge til en Revision, og at denne Revision da kunde foregaae samtidigt dermed. Jeg skal nu aldeles henstille, hvorvidt dette mit Forslag maatte kunne finde Tilslutning, haade hos den ærebe Minister og det høie Thing, da jeg i saa Tilfælde skal forbeholde mig til anden Behandling at stille de fornødne Endringsforslag i den af mig betegnede Retning. Jeg skal forøvrigt ikke forlange Discussionen, inden jeg hører, hvad der herefter maatte fremkomme, og som muligt kunde give mig Anledning til igjen at tage Ordet.